

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 897. Qualiter irritatio voti fieri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

irrevocabiler, & ac si se illis nunquam obligasset, quæ talis voluntas æquivalet novæ emissioni votorum vel etiam confirmantur per hoc, si vovens immemor priorum votorum ea denuo emitteret; utpote quæ emissio à priore est omnino independentis, Less. Suar. Sanch. Castrop. *ll. cit.*

3. Resp. tertio: non extenditur potestas irritatoria ad vota mandata jam executioni, ut patet; cum enim votum mandatum executioni hoc ipso cesset, non est capax irritationis. Et si votum executioni mandatum est reale, non potest superior rem traditam revocare, utpote quæ per traditionem redacta jam est sub dominio alterius. Sed neque se extendit ad vota translata in heredem voventis, tum quia superior voventis non est superior hæredis; tum quia hæres non obligatur ex voto, sed ex iustitia, ex contractu tacito; obligationes autem ex iustitia irritabiles non sunt, Sanch. *l. c. c. 24. n. 57.* Castrop. *l. c. §. 6. n. 3.* Neque ad vota emissã tempore quo vovens erat sui juris extendi potest potestas irritativa directã. Quia illa solum vota vi illius potestatis quæ sub ejus beneplacito fuerunt emissã; vota autem superiorem non habentis sub nullius beneplacito emittuntur. Indirectè tamen irritari possunt, quatenus superveniente potestate dominativa, vi illius impediti potest eorum executio in quantum ei præjudicat. Castrop. *l. c. §. 4. n. 1.* Atque ita vota uxoris tempore libertatis emissã suspendi & sic indirectè irritari possunt à superveniente ei marito, quatenus ei præjudicant, non aliter. Azor. *l. c. c. 17. q. 14.* Valent. *l. c. Sayr. l. c. l. 6. c. 10. n. 11.* Castrop. *l. c. n. 3.* Neque extendit se ad vota conditionalia emissã tempore libertatis, quorum conditio tempore subjectionis implenda, si conditionis appositio non sit libera voventi, vel quia ex voluntate alterius dependet, vel casu contingit, eò quòd tunc tota illius voti obligatio ante subjectionem contracta sit, Secus, si conditio ex libera voventis voluntate dependet, eò quòd tunc reputandum sit votum illud factum tempore subjectionis. Ita Castrop. *l. c. p. §. n. 4.* quem vide.

Quæst. 879. Qualis irritatio fieri possit.

Resp. primò sit irritatio dum superior cognitò voto subdito absolute sine ulla temporis limitatione negat licentiam illud exequendi. Sanch. *l. c. c. 25. n. 32.* Less. *l. c. n. 72.* Castrop. *l. c. p. 4. n. 1.* Siquidem omnia subditorum vota, si sint de rebus fieri prohibitis sine licentia, necessario habent hanc conditionem: Si superior licentiam dederit: si sint de rebus aliàs licitis, hanc conditionem imbibunt; nisi superior contradixerit, adeoque hac conditione deficiente, sive superiore negante licentiam vel contradicente votum absolute cessat. Ut cum D. Th. 2. 2. q. 88. a. 8. ad 4. Sanch. *l. c. c. 26. à n. 4.* Suar. *l. 6. de voto c. 1. n. 9.* Castrop. *l. c. dicitur autem: cognitò voto:* Si enim ignarus voti, seu materiam promissam esse sub voto, neget licentiam ad illud exequendum, censeri non debet illud irritasse; cum irritatio sit actus voluntarius, qualis esse non potest incognito objecto. Sanch. *l. c. n. 23.* Less. *l. c. Valent. l. c. g. 2.* Suar. *l. c. c. 7. n. 13. & 14.* Castrop. *n. 2.* Dicitur quoque: *negat absolute:* Si enim neget pro determinato tempore dicendo, nolo ut facias modò, non est irritatio, sed suspensio pro illo tempore, quo elapsò tenebitur vovens exequi votum, nisi forte votum fuerit de re illi tempore annexum v. g. de jejunando proxima vigilia Corporis Christi. Quia tunc vo-

tum non tam irritatione extingueretur, quam cessatione materia.

2. Resp. secundo: ut irritatio procedens à potestate dominativa fiat validè, non exigitur causa, quia, ut dictum, solum deficiente consensu vel posita contradictione cessat obligatio. Secus est, si irritatio procedat ratione jurisdictionis; quia hæc irritatio fit medio præcepto seu lege imposita, pugnantem cum executione voti, lex autem seu præceptum imponi nequit sine jurisdictione. D. Th. *l. c. a. 12. ad 2.* Sanch. *l. c. c. 24. n. 7.* Suar. *l. c. l. 6. c. 1. n. 9.* Castrop. *l. c. n. 4.* posse quoque irritationem fieri iuste seu licite sine causa, docent Azor. *l. c. q. 5.* Sylv. *v. votum. 4. q. 6. d. 6.* Pont. *L. 10. de mat. c. 17. n. 14.* eò quòd superior quòdam negandum suum consensum vel contradicendum; in qua negatione vel contradictione consistit irritatio, nullo vinculo astringatur, sed sit omnino liber & utatur suo jure. Verum rectius sentire videntur Sotus, de *just. L. 7. q. 3. a. 1.* Less. *cit. a. 40. n. 70.* Sanch. *l. 4. c. 24. n. 13.* Laym. *l. c. c. 7. n. 13.* Castrop. *l. c. n. 5.* Valent. Suar. superiorem peccaturum saltem venialiter si absque iusta causa votum irriter; eò quòd sic exercendo potestatem suam irritativam, abutatur ea contra finem illius, dum ea concessa vel in utilitatem voventis, ut est data Prælati religiosi, vel in utilitatem ipsius irritantis, ut est dominorum, vel in utilitatem utriusque, ut est conjugum: ad hæc videatur esse contra rationem, superiorem absque aliqua causa impedire voluntatem subditi voto obfirmatam in bonum, dum potius ratione superioritatis teneatur promovere bonum spirituale subditi.

3. Resp. tertio: potest fieri irritatio subdito nolente illam, seu contradicente; quia in usu hujus suæ potestatis superior non dependet à voluntate subditi; cessaretque hac ratione conditio obtinendi beneplaciti superioris, necessaria ad contrahendam obligationem, si eo non obtento, vel contra illud remanere possit in sua obligatione. Suar. *L. 6. de voto c. 1. ad finem.* Sanch. *cit. c. 24. n. 25.* Sayr. *L. 5. c. 8. n. 6.* Castrop. *l. c. n. 6.* His non obstante, quòd irritatio non minus sit beneficium, quàm commutatio voti, & dispensatio in eo, quæ propterea invito exhiberi non possunt. Nam commutatio non ideo præcise, quia est beneficium, invito vovente fieri nequit, sed quia necessario requirit consensum & acceptationem; cum sine illis obligatio prioris voti in aliam materiam transferri nequeat. Dispensatio etiam & irritatio sint quidem beneficia, non tamen positiva, sed privativa, quæ per se acceptationem non requirunt, ut Castrop. *l. c.* adhæc dispensatio uti & irritatio sæpe bono communi necessaria sunt, quin & ipsi obstricto voto, etsi is non cognoscat, adeoque ei non consentienti exhiberi possunt.

4. Resp. quarto: in dubio tenente se ex parte irritantis, dum nimirum dubitatur, num is sit verus pater, legitimus tutor, curator, prælati, maritus, dominus, fieri potest irritatio, si sint in possessione irritandi; quia in dubio judicandum est pro possessore. Secus est, si non sint in possessione; quia absque possessione certus titulus non habetur, quo usus potestatis irritativæ firmetur & honestetur Sanch. *l. c. c. 23. n. 15.* Castrop. *cit. p. 4. n. 8.* In dubio quoque tenente se ex parte voventis, fieri potest irritatio à superiore, certò habente potestatem irritativam; cum usu juris certi privari non debeat ob rationem dubiam. Sic pater, tutor, curator, maritus habentes certam potestatem irritandi vota omnia filii, impuberis, pberis, uxoris, ea irritate poterit, dum dubium est fuisse emissã tempore, quòd hi sui juris erant.

Idem est, dum vovens dubitabat, num vota à se emissa tempore inhabili, confirmata sint tempore habili; cum confirmatio, utpote quid facti non præsumatur. Cujus contrarium est, dum dubium est, num filius; servus, uxor habentes bona propria voverint Eleemosinam ex bonis propriis, quia præsumendum est, voventem se voluisse obligare firmiter, præsumendum est vovisse eleemosinam ex bonis propriis. Ita Castrop. n. 9. citatis Sanch. Suar. & aliis, hæc pluribus exemplificans, quæ vide. De cætero si superior de facto irritat votum, quod irritare non poterat, si veritas constaret, vel quia non est verus superior, vel quia votum fuit confirmatum, irritatio nulla est, quocumque tempore deprehendatur esto error suppleat jurisdictionem, non tamen dominationem. Castrop. n. 10. cum Sauch. cit. n. 32. n. 16. & Bonac. cit. d. 4. q. 2. p. 7. §. 2. n. 32.

5. Resp. quinto; potest fieri irritatio potestate delegata, absque eo, quod delegato communicetur dominium vel jurisdictione. adeoque tantum nomine alieno seu nomine procuratorio, & vices alterius gerentis, non ita contrahi potest matrimonium per procuratorem, etsi hic matrimonii contrahendi capax non sit, & procurator nomine domini contradicere alienationi factæ ex bonis ejus. Castrop. n. 11. cum Less. cit. c. 40. n. 133. Suar. cit. c. 7. n. 17. Sanch. cit. c. 24. n. 54. quietam n. 53. quod quando superior non vult per se irritare vota, possit illud per alium, dicendo se irritare illa vota, quæ alius tertius irritanda judicaverit.

Quest. 898. Superiores regulares circa irritanda vota suorum quid possint?

1. Resp. præter dicta q. penult. n. 1. & 2. primò: irritare non tantum possunt vota suorum, quæ eorum jurisdictionem & religionem gubernationem impediunt, ut censent Cajet. 2. 2. q. 88. a. 8. dubit. Palacios, Armil. & plures alii citati à Suar. quorum sententiam probabilem dicit Less. dum docent, religiosos non ita subiectos Prælati, quin possint aliquam obligationem regulæ statuique religioso consentaneam subire independentem à prælatorum voluntate; Verùm etiam omnia alia eorum vota Azor. l. c. c. 17. q. 16. & 17. Suar. L. 6. de voto c. 7. n. 3. Sanch. L. 4. c. 33. à n. 4. Laym. l. c. c. 7. n. 6. concl. 3. Castrop. l. c. p. 8. n. 2. potuisse enim Pontificem ut melius religiosi gubernarentur voluntatem eorum ita subicere prælati, ut absque eorum consensu nihil firmiter voverent, extra dubium est, non secus ac qualibet respublica, ut immaturo pupillorum judicio provideret, sic eorum voluntatem parenti aut tutori subicere potuit, ut in eorum arbitrio esset, vota pupillorum firmare vel cassare, uti & contractibus suorum civium eas condiciones apponere, quibuscum & non aliter obligare persisterent. Quòd autem Papa sic fecerit, probat praxis & usus religionum, ut Less. n. 75. Sanch. cit. c. 24. n. 30. Vasq. 1. 2. d. 165. c. 4. n. 29. Laym. Suar. Bonac. Castrop. LL. cit. Excipiuntur nihilominus vota statum religiosi constituenta, qualia sunt vota castitatis, paupertatis, obedientiæ, quæque statui illi annexa sunt, quale in societate est votum ingrediendi societatem; hoc est, suscipiendi gradum, qui præposito generali visus fuerit. Item votum solenne obediendi summo Pontifici, aliæque vota simplicia, quæ professi emittunt; hæc enim vota nullatenus irritare possunt Superiores regulares. Sanch. L. 4. c. 33. n. 5. Laym. l. c. c. 6. n. 7. assert. 3. Castrop. l. c. n. 3. Excipitur item votum ingrediendi re-

ligionem strictiorem, cujus executionem sicut impedire nequit prælatus, ita nec illud irritare potest. Nav. Consilior. L. 3. cons. 30. Less. l. c. n. 75. Laym. Castrop. LL. cit. Suar. L. 6. de voto c. 7. n. 9.

2. Resp. secundò: potestate hac irritativa gaudent omnes illi, quibus religiosus ob religionum statum subiectus est. Quales sunt Generalis, Provincialis, visitator provinciæ, prior seu rector collegii ut habet communis. Non verò vice-superiores, qui in societate vocantur Ministri; cum verè superiores non sint (etsi nomine superiores veniant) siquidem non nomine proprio, sed alieno imperant, & in virtute obedientiæ præcipere nequeunt, nec à peccatis absolvere, nisi quando Prælatus à loco conventus abest. Quamvis tamen sæpe executionem voti impedire possint, occupando subditum, qualiter eum occupare possent, si nullo voto obstrictus esset. Ita Sanch. l. c. n. 16. Suar. l. c. n. 17. Castrop. n. 5. Quod spectat Abbatissas & Priorissas, absolute negant illis potestatem irritativam votorum; cum ea non egeant, dum moniales habent Prælatos regulares, quibus subijciuntur, ac insuper jurisdictione spirituali careant, ut alii relatis Sanch. L. 6. Sum. c. 1. n. 27. Plures contra absolute iis concedunt eandem potestatem irritativam, quam habent Prælati respectu suorum religiosorum; eò quòd illis non secus ac aliis Prælati emittatur votum obedientiæ. Ita Suar. cit. L. 6. c. 7. in fine. Sanch. L. 4. de voto c. 33. n. 19. Less. l. c. n. 133. Sayr. L. 6. c. 10. n. 13. apud Castrop. n. 7. qui tamen ipse cum Azor. l. c. c. 17. n. 3. in fine. Probabilis putat posse eas irritare sola vota, quæ respiciunt materiam concernentem domesticam & politicam gubernationem in Ordine ad bonum temporale, utpote quæ solà gaudent.

3. Resp. tertio: tametsi vota novitorum Prælati regulares irritare non possunt; quia adhuc sunt sui juris, & nulli ex voto obedientiæ subiecti, ut cum communi Nav. in sum. c. 12. n. 65. Azor. l. c. q. 20. Less. l. c. n. 80. Sayr. l. c. n. 15. Suar. l. c. n. 11. Laym. l. c. c. 7. n. 9. Sanch. L. 4. c. 33. n. 28. Castrop. l. c. n. 10. Possunt tamen omnia eorum vota suspendere, quæ onera religionis & novitatus difficiliora reddunt, ne ob hanc difficultatem minus apti religioni judicentur, & ipsi religio displiceat Sanch. n. 32. Laym. Less. LL. cit. quin &, ut Castrop. cum Sanch. n. 37. Sayr. & Less. LL. cit. Si vota eorum nimis aggravent onera religionis, sive per se, sive ratione subiecti, ipso jure suspensa erunt, utpote impeditiva boni, nempe liquidi religionis experimenti. Imò qualibet vota tam personalia quam realia posse ac ipso novitio commutari in opera & exercitia novitatus determinata nempe in has penitentias & orationes, asserit Castrop. ita tamen, ut delerens religionem obligatione prioris voti obstringatur; cum credendum sit illum pro eo tempore tantum commutationem fecisse.

Quest. 899. Qualiter parentes irritare possint vota filiorum & qui in ordine ad hoc veniant nomine parentum & filiorum.

Resp. præter ea, quæ de hoc dicta quest. antepenult. potest pater vota omnia sive realia, sive personalia filii impuberis, etiam si doli capax irritare; cum ea aliter emitti non poterint, quam sub beneplacito patris; jure sic disponente, fuit